

KAMIENICA ADOLPHA ASCHERA

Nieistniejąca dziś kamienica u zbiegu ulic Grodzkiej i północnej strony Mieszka I wybudowana została na przełomie XVII i XVIII wieku. Jej pochodząca z około 1670 roku fasada posiadała na powierzchni delikatną sztukaterię. Na wymodelowanych w tynku cokołach przedstawiono postaci dwóch żołnierzy. Prawemu nadano formę przypominającą „dzikiego męża” z włócznią. Lewy, z morionem łódkowym na głowie, kojarzy się z żołnierzem szwedzkim z czasów wojny trzydziestoletniej. U podstawy szczytu przedstawiono nagą postać Fortuny stojącej na uskrzydłonej kuli. Boki powierzchni udekorowano festonami i bukietami owoców. Pod naczółkiem przedstawiono uskrzydłoną głowę putta z podwieszoną chustą. Wolutowe spływy pokryto dekoracją floralną i ornamentem małżowinowo-chrząstkowym. W zwieńczeniu wykonano obeliski w formie sterczyn ustawionych na prostopadłościennych cokolikach. W tej formie kamienica przetrwała do przebudowy w 1904 roku. Inicjatorem tej zmiany był ówczesny właściciel sklepu Adolph Ascher. Ta drastyczna przebudowa nie została uzgodniona z władzami konserwatorskimi prowincji pomorskiej. Budynek uzyskał kształt modnych w owym czasie domów towarowych z przestronnymi oknami wpuszczającymi do wnętrza znacznie więcej światła. Ta oburzająca samowola budowlana doprowadziła do wprowadzenia w 1928 roku Statutu miasta, który obejmował opieką konserwatorską m.in. Rynek wraz z okoliczną zabudową.

Kamienica ta przed przebudową nawiązywała stylistycznie do kamienic niderlandzkich i stanowiła wyjątek na tle zabudowy Stargardu.